



Odmev iz Afrike

ilustrovan mesečnik v pospe-
ševanje afriških misijonov.

Izdaja

Klaverjeva družba
Ljubljana, Pred škofijo 8.

LETO XVI.



LJUBLJANA 1919.

III Mh
39254

III Mh
~~39245~~



KAZALO.

Stran

Stran

Uvodniki in sestavki.

Misijsko gibanje in cerkveno življenje v domovini. (Fr. Nopenberger)	1
Beseda bogatim. (St. K.)	9
Vzvišenost misijonarjevega poklica	17
Vredno, da se potrudimo! (St. K.)	25
Več poguma!	41
Brez rešitve izgubljene! (St. K.)	89
Lakota — žetev duš. (P. Wil.) .	90

Povesti in popisi.

Plemenita duša med Hotentoti. (Piše škof Simon.)	15
Nov mučenec. (Piše škof Jarosav) .	22
Spodbudna slika iz vojaške bolnišnice za domačine. (Piše sestra Terezija.)	39
Afrikanski mučenci: Mučeništvo ogrskega viteza in treh frančiškanov v Kairi	53
„Španska influenza“ v Juž. Afriki .	67
Zmagoslavje naše svete vere in zdravljenje dremavice	70
Gobav in slep katehet. (Piše sestra Mazé.)	71
Nekaj o pritlikavcih. (Piše P. Porte, O. M. J.)	84
Poročilo o nekem posinovljenem katehistu. (Piše P. Engelwin.) .	95

Misijski dopisi.

Beli očetje Lavižerijevi:

<i>Apostolski vikarijat Uganda.</i>	
Pismo o. Willeman	90
<i>Apostolski vikarijat Bangveolo.</i>	
Pismo škofa Larue-ja s statistiko .	42

Očetje od Sv. Duha:

<i>Apostolski vikarijat Gabun.</i>	
Pismo škofa Martron	60
<i>Apostolski vikarijat Senegambija.</i>	
Pismo škofa Jalabert	26
<i>Apostol. prefektura Zg. Cimbebazija, Misijon Kunene.</i>	
Pismo apostolsk. prefekta Keiling .	44
Pismo o. Steinweg	92

Kapucini:

<i>Apostolska prefektura Džibuti.</i>	
Pismo apostolsk. prefekta Msgr. Paskal pl. Luchon	48
Sinovi najsvetejšega Srca:	
<i>Apostolski vikarijat Bahr-el-Ghazal.</i>	
Pismo o. Zambonari	59

Oblati Marije Brezmadežne:

<i>Apostolski vikarijat dežele Bazuto, Misijon Samarija.</i>	
Pismo o. Montel	74

Oblati sv. Frančiška Saleskega:

<i>Apostolski vikarijat Reke Oranje (dežela Nama).</i>	
Pismo škofa Simon	28

Očetje Brezmadež. Srca Marijinega (Scheut):

<i>Apostolski vikarijat Belgijski Kongo.</i>	
Pismo škofa Van Rouslé	10

Apostolski vikariat Zg. Kasai.

Pismo o. Handekin 77

**Misijonska družba sv. Jožefa
(Mill-Hill):***Misijonski vikariat Zgornji Nil.*

Pismo o. Stam 29

Misijoni v vikarijatu Belgij. Kongo.

Pismo o. Brandsma 63

Dominikani:*Apostolski vikariat Vzhodni Uélé
(Država Kongo.)*

Pismo o. J. pl. Mayer 79

Trapisti:*Apostolski vikariat Belgijski Kongo.*

Pismo o. Gregor 78

Črni domačini:Pismo treh novoposvečenih črnih
duhovnikov iz Alitlene (Abe-
sinija) 77Pismo črnih semeniščnikov iz Ka-
tagonde, Uganda, svojim do-
brotnikom v Evropi 81**Pisma misijonarjev:**

Stran 3, 11, 18, 30

Kratki misijonski dopisi:

6, 14, 20, 32, 49, 69, 80, 94

**Zapiski Družbe sv. Petra
Klaverja.**

Stran 00

**Seznamek odpustkov za ude
Klaverjeve družbe.**

Stran 8, 40, 56, 72, 80

Raznovrstno.

Dušna premija . . . 3, 15, 18, 26

Kako uspešno podpiramo misi-
jone? 16Milodari za rešitev duš ubogih
zamorcev 23Izkaz po Družbi sv. Petra Kla-
verja podeljenih misijonskih
milodarov v letu 1918 55

K našemu izkazu darov 36

Nikogar ne sme manjkati! 38

Iz naše listnice 40, 88

Sv. oče Benedikt XV. in dobro-
delni bazar v Ugandi 52Strežba bolnikov v vikarijatu Zg.
Nil (k sliki) 57Papež Benedikt XV. in Družba
sv. Petra Klaverja 58Kardinal Van Rossum, pokrovitelj
Klaverjeve družbe 73

Poročilo iz Rima 87

Obravnava za proglašenje mučen-
cev v Ugandi blaženimi 96**Slike.**

Sv. Peter Klaver, apostol zamorcev 1

Rezljači slonove kosti, učenci mi-
sijonske šole v Brajavili (Kongo) 5

Koča Kikujcev s kuhinjsko opravo 9

Sestre sv. Jožefa Kluniškega v Lu-
fundzi; v kuhinji in pred pečjo
za peko. V ozidju njih koča
in baraka 17Misijonar na potovanju v deželi
Bazuto 25Skupina seminaristov iz Hararja
v deželi Galas, s profesorji 37Misijon Srca Jezusovega ob Oka-
vangi 41O. Kelling in notranji gojenci v
Kakondi 47Strežba bolnikov v vikarijatu Zg.
Nil 57

Fobank-skala v Bazuto deželi 65

Župnišče v misijonu Nazaret (Ba-
zuto dežela) 73Veliko semenišče v Ugandi na
dan mašniškega posvečenja,
29. julija 1918. V sredi škof
Forbes, njemu ob strani črna
novomašnika 80

Zamorska vas v Kamerunu (Afr.) 89



Odmev iz Afrike.

Ilustrovan mesečnik v prospeh
afriških misijonov s prilogo
„Klaverjev koledar“.

Izdaja Klaverjeva družba.

Upravišтво:

Ljubljana. Pred škofijo 8, II. nadstr.

Stane za celo leto K 1'50;
s koledarjem vred K 2'30.



Naročila naj se naslovijo: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Pred
škofijo 8, II. nadstropje.

Ljubljanski naročniki lahko dobivajo list v zakristiji cerkve presv.
Sreca Jezusovega, kjer se sprejemajo tudi novi naročniki.

Darovi se lahko pošiljajo tudi naravnost glavni voditeljici Klaverjeve
družbe, gospej grofici M. Tereziji Ledóchowski, začasno Salzburg,
Dreifaltigkeitsgasse 19.

Vsebina 1. zvezka Odmeva iz Afrike.

Misijonsko gibanje in cerkveno življenje v domovini.
— Dušna premija. — Pisma misijonarjev. — Kratki misi-
jonski dopisi. — Popolni odpustek.

Slika: Rezljači slonove kosti, učenci misijonske šole
v Braccavilli (Kongo).

Darovi

od dne 1. do 30. septembra 1918.

Za afrikanske misijone: K 886-96. — Za razne
namene: K 16.—. — Za sv. maše: K 239.—. — Za strada-
joče: K 72'80. — Za gobavce: K 30'.—. — Za odkup suž-
njev in botrinski darovi: K 6126. — Za semeniščnike:
K 26.—. — Za katehiste: K 315.—. — Za kruh sv. Antona:
K 1103-80. — Za Klaverjev vinar: K 21.—. — Za Zvezo
otrok za Afriko: K 36-98. — Za mašno zvezo: K 1193-60.
— Za misijonsko zvezo: K 60-60. — Za Klaverjevo
družbo: K 10.—. — Podporniški prispevki: K 44-50. —
Prispevki udeležnikov Družbe sv. Petra Klaverja:
K 15-50.



— Prijava k Marijini svetovni mašni zvezi (ingol-
stadtni) se sprejemajo v frančiškanskih samo-
stanih v Mariboru (Štajersko) in v Inomostu (Tirolsko);
za Nemčijo v Ingolstadtu. —



— VSEM BRALCEM Odmeva toplo priporočamo
naše lepe koledarčke v nakup. (Cena 80 vin.) —



Odmey iz Afrike

ilustrovan mesečnik v prospeh afriških misijonov in v oproščenje zamorskih sužnjev. — Izdaja: Družba sv. Petra Klaverja. — Stane za celo leto K 1.50. — Uredništvo »Odmeya iz Afrike« pošilja vsako leto svojim naročnikom »Klaverjev koledar za ceno 80 vinarjev.

Blagoslovljen po
Piju X. in Benediktu XV.

Sv. Peter Klaver, apostol zamorcev — prosil za nas!

Misijonsko gibanje in cerkveno življenje v domovini.

Piše F. Ks. Noppenberger, vojni kurat.

Vnema za razširjanje sv. vere in živahno versko življenje v krščanskih občinah hodijo roko ob roki. To nas uči že cerkvena zgodovina. Časi najgorečnejšega verskega življenja so bili tudi najbolj cvetoči z ozirom na misijonsko delovanje. Primerjajmo na primer prva stoletja svete Cerkve in čase po reformaciji. Pa saj tudi ne more biti drugače. V času, ko preveva vernike velika ljubezen do Boga in sv. vere, v katerem sami na sebi tako prav posebno čutijo milost in blagoslov delečo moč svoje sv. vere, kako pač plamtečega srca hrepene, da bi tudi druga ljudstva in narodi postali deležni istih neizmernih dobrot resnice in otrok božjih. Bi li torej ne bilo tudi nasprotno mogoče, namreč cerkveno življenje v domovini pospeševati in dvigniti s tem, da kristjane spomnimo na njih visoko dolžnost in odlično nalogo, skrbeti, da se privede vedno več ljudi k luči resnice in milosti. Kajti s tem, da

kristjani spoznajo strašno temo in duševno bedo, v kateri tavajo ubogi pogani, se zopet nauče spoštovati neizmerni zaklad sv. vere in nova ljubezen do sv. Cerkve in njenih pripomočkov za dosego milosti se mora vneti v njih srcih. Zopet se nauče ceniti, kar so podedovali brez lastne zasluge in kar jim je bilo kot nezaslužena milost položeno takorekoč v zibelko. Kar jim je postalo že nekako samoumevno in navadno, spoznajo v novi luči kot neizmerno odlikovanje božje milosti, katerega se morajo izkazati vredne; kot dragocen, v skrbno varstvo jim izročen biser, katerega zgubiti bi bila največja nesreča. Kar pa ceni človek v vsej njegovi veličini, to tudi ljubi iz celega srca.

Pripovedujte vernikom o bojih in uspehih Cerkve božje na zemlji, opisujte jim dela, trud, pomanjkanje in veselje misijonarjev, poročajte jim o sreči in vnemi novokrščencev! Ne bo jih li tedaj navdal sveti ponos in prisrčno veselje, da so otroci te velike, svete matere, vesoljne katoliške Cerkve? In z zanimanjem nad usodo kraljestva božjega na zemlji bo rastla tudi verska vnema in ljubezen do sv. Cerkve. Kdor tako čuti in misli s sv. Cerkvijo, je vzvišen nad mnoge dvome. Saj je življenje in delovanje sv. Cerkve najboljši branitelj njene resničnosti, lepote in božanstvenosti. In ali ne bo molitev za razširjanje svete vere ter požrtvovalno in radodarno sodelovanje pri tem svetem delovanju priklicalo božjega blagoslova in milosti v najvišji meri na posameznika, kakor tudi na njegovo okolico in cele narode?

Kdor torej sočustvuje ne samo z v temi zmot in nevere se nahajajočimi pogani, ampak tudi s svojim lastnim ljudstvom, komur je kaj na tem, da naše ljudstvo ne izgubi ljubezni do sv. vere in da se verska vnema ter življenje po naukih sv. vere vedno bolj razširja, krepi in poglobi, naj nikar ne prezre ravno sedaj ob času vojske vedno bolj se razširjajočega misijonskega gibanja, temveč naj krepko sodeluje ter tudi druge navdušuje za to sveto stvar. Delo za misijone je delo za lastno katoliško ljudstvo. Pri tem pa ne zadostuje navdušenost in sodelovanje samo posameznih pobožnih duš, temveč ravno lene, mlačne, postrani opazujoče gledalce moramo pridobiti za misijonsko gibanje. Tedaj smo jih pridobili tudi za sv. vero in sv. Cerkev. Vere nam ne ohrani samo molitev in premišljevanje, ampak tudi delovanje za sv. vero.

Dušna premija!

V namen naših naročnikov in dobrotnikov berejo afriški misijonski škofje in misijonarji letno 500 svetih maš.

Pisma misijonarjev.

(Došla od 30. marca do 11. maja 1918.)

Škof de Saune, S. J., apostolski vikar, Tananariva, 19. januarja.

Č. mati Caldara, vrhovna predstojnica kongregacije »Pie madri della Nigrizia«, Verona, 22. aprila (se zahvaljuje za denarno pošiljatev).

Sr. Frančiška Aleksija, oblatinja sv. Frančiška Saleskega, Matjeskloof (potrebuje denarja za vzdrževanje otrok, zlasti, da more sprejeti enega izmed onih, ki so bili odposlani domov in ki sedaj daleč od misijona hira duševno in telesno. Nadalje pripoveduje o svojih malih gojenkah, katerih ena ji je čitatelj »Odmev iz Afrike«, dejala: »Ako bi pisali dobri gospej od »Odmeva«, bi Vam gotovo poslala nekaj denarja«).

Škof Fortineau, C. S. P., apostolski vikar, Diego Suarez, Madagaskar, 12. februarja (se zahvaljuje za denar za stavbo cerkve ter poroča o razveseljivem razvoju misijona Sihanaka. Namerava tudi ondotne družine posvetiti presv. Srcu Jezusovemu ter se peča z načrtom glede stavbe cerkve Srca Jezusovega v Ambatondrazaka in Srca Marijinega v Imerimandrozo. »Priporočam Vam zlasti misijon v Sihanaka, ker se gre tukaj za pridobitev cele dežele za krščansko vero. Ta dežela je bila dolgo časa brez pomoči in že dosegli uspehi so jako tolažilni.«)

Sr. Andreja, misijonska sestra sv. Jožefa Kluniškega, Bessou, Ubanghi-Chari, 29. januarja (se zahvaljuje za vsoto za posinovljenje ter pošilja pismo nekega posinovljenega otroka njegovi dobrotnici. »Imamo sedaj 60 notranjih gojencev, med njimi nekaj odraslih, in 40 zunanjih. Imeli bi jih lahko še več, ko bi nas njih vzdrževanje ne stalo letno nad 50 frankov.«)

O. Dantin, misijonar de la Salette, apostolski prefekt, Betafo, Madagaskar, 8. februarja (pošilja pismo o. Michaud, ter prav toplo priporoča njegov novoustanovljeni misijon v Ambohibary).

O. Michaud, misijonar de la Salette, Ambohibary, 8. februarja (potrebuje 12.000 kron za uredbo misijonske naselbine. »Na splošno žalost smo morali odpustiti več izvrstnih

katehistov, ker jim ne moremo dati najpotrebnejšega za vzdrževanje njihovih družin. Dobili bodo z lahkoto primerne službe. Nepopisna boleost je za misijonarja, gledati propast šol in krščanskih občin in to samo, ker ne more prehraniti svojih sotrudnikov!«)

Škof Jarosseau, O. Cap., apostolski vikar, Harar, Gallas-dežele, 20. februarja (se zahvaljuje za denarno pošiljatev, poroča o svojem pastirskem potovanju v notranjost vikarijata ter opisuje junaško mučeništvo nekega črnega novokrščenca, čigar posledica je ustanovitev misijona »Naše ljube Gospe sedem žalosti«).

O. Fracassini, frančiškan, Assiut, Zgornji Egipt, 4. marca (hvaležno potrjuje prejem misijonske miloščine. »Misijon je imel velike izdatke vsled poldrugi mesec trajajoče bolezni nekaterih misijonarjev. Toda z božjo pomočjo so sedaj izven nevarnosti, četudi bo še dalj časa trajalo do njih popolnega okrevanja. S prejetim denarjem hočemo plačati zdravnika in zdravila ter še nekoliko popraviti cerkev v Beni Suef, ki je bila že blizu razpada.«)

Sr. Hieronima, misijonska sestra sv. Jožefa Kluniškega, Loango, 25. februarja (se zahvaljuje za prejeto pošiljatev in pošilja fotografijo. Njeni varovanci nestrpno pričakujejo obljubljenih molitvenikov. Potrebovala bi tudi nad 100 metrov blaga, in sicer najraje rdečega, da bi imeli vsi otroci enako obleko. Razen tega prosi za kakih 30 priprostitih nožičev za otroke, da si morejo z njimi rezati svoja jedila, delo, katero so morali doslej opravljati prsti in zobje. »Cel mesec oktober ni bilo kapljice dežja! Naši otroci so na niže ležečih poljih pridno delali. Riž stane 3 franke kilogram in ga skoraj ni več dobiti. — Nič več nimam škapulirjev, s katerimi bi naša dekleta izpodbujala k težkemu in zato neljubemu poljskemu delu«).

O. Keiling, C. S. Sp., apostolski prefekt, Huambo, Zgornja Zimbabazija, 3. marca (se zahvaljuje za 2879.05 frankov v olajšanje lakote. »Zopet nam grozi huda lakota, ki bo zahtevala tem več žrtev, ker se ubogi zamorci od strašne lakote leta 1916. in 1917. še niso opomogli. Ta šiba božja je pustošila povsod na jugu prefekture Kakonda, Katoko in Massaka.«)

Škof Streicher, M. A., apostolski vikar, Uganda, 21. februarja.

O. Wolters, M. A., Villa Marija, Uganda, 23. januarja.

Škof de Saune, S. J., apostolski vikar, Tananariva, Madagaskar, 19. februarja (pošilja sedem krstnih listov in članek o Krol, v katerem poroča imenovani o težkočah pri spreobračanju vasi Amborompotsi).

Sr. Hellade, M. L. Moouso, Obrežje slonove kosti, 4. marca.

Škof Carrara, Asmara, Eritreja, 28. februarja (se zahvaljuje za 1118 mašnih štipendijev, ki so mu bili v drago-ceno pomoč).

Sr. Igina, Asmara, 15. februarja (se zahvaljuje za Klaverjeve podobice, zvezke »Odmeva« in »Zamorskega otroka«). »Imamo tukaj na misijonu veliko takih otrok, ki so jih zavrgli lastni starši. Zelo bi Vam bili hvaležni, če bi se jih ob priliki



Rezljači slonove kosti, učenci misijonske šole v Braccavilli (Kongo). (Družba sv. Petra Klaverja ima v svojih muzejih več takih od zamorcev umetno izrezljanih predmetov.)

spomnili bodisi s kakimi molitveniki, podobicami ali drugimi primernimi predmeti.«)

Sr. Marcela, frančiškanka, Nagalama, Zgornji Nil, 26. februarja. (»Božič je bil težek čas za nas, ker nismo mogli obdarovati naših otrok z obleko. Vihar nam je pred kratkim odnesel iz naše šole vso streho, tako da smo imeli nad sabo le milo nebo. Pač smo jo zopet pokrili z dolgo travo, a bojim se, da jo bo prihodnje deževje zopet izpralo. Pa o tem ni vredno delati si nadaljnjih skrbi: Hujše bo, ako se uresniči napoved,

da nas obiščejo kobilice. Če se roji ustavijo tukaj, bodo uničili vse in nastopila bo huda lakota.»)

Sr. Oger, M. A., St. Charles, Severna Afrika, 3. aprila (se zahvaljuje za miloščino).

Sr. Marija Alojzija, oblatinja sv. Frančiška Saleškega, Pella, reka Oranje. (»Vse je grozno drago in slabo; vedno imamo tukaj še mnogo otrok, ki ne morejo v šolo radi pomanjkanja obleke.«)

O. Pajot, vrhovni predstojnik misijonarjev de la Salette, Grenoble, 6. aprila (je ob svojem bivanju v Rimu obiskal našo ondoto osrednjo hišo »Marije, matere dobrega sveta«. »Poln radosti Vas obveščam, da smo na predlog msgr. Laurentia vložili prošnjo za povzdigo misijona v Betafo v apostolski vikarijat s preč. o. Dantinom kot naslovnim škofom. Ako je navada, da Vaša družba pomaga nositi misijonom ob taki priliki neizogibne stroške, se priporočam Vaši blagosrčnosti.«)

O. Paskal, kapucin, apostolski prefekt, Djibouti, Somali-dežela, 7. aprila. (»Ker upam, da nam preč. o. Adolf, ki se začasno nahaja na oddihu v Evropi, pride na pomoč, hočemo ustanoviti novo postajo. Nahajala se bo v Djidjigo, kjer se stekajo iz vseh krajev dežele Somali prihajajoče karavane. Odtod nam bo mogoče stopiti v stik z raznimi rodovi in vedeli bomo, proti kateri strani nam bo mogoče pričeti z našim delovanjem.«)

O. Biehler, S. J., Empanjeni, Rodezija, 17. marca. (Pošilja troje potrdil posinovljenih otrok, poroča o svojem delovanju, se zahvaljuje vsem dobrotnikom, ki so mu pripomogli k nakupu konja in se jih hoče vsak dan spominjati pri najsvetejši daritvi.)

O. Gillet, C. S. Sp., Kimbenca, pokrajina Kongo, dne 10. marca. (»Ker mi je izročeno oskrbovanje daleč od misijona se nahajajočih rodov, sem skoro ves čas na potovanju. A sedaj nimam več nobenega prenosljivega oltarja. Kajti oni, ki sem ga našel ob svojem prihodu, je bil že zelo star. Pet nadaljnjih let v moji službi se je obrabil še bolj, tako da ni več sposoben za najsvetejšo daritev.«)

Kratki misijonski dopisi.

Škof de Saune, S. J., apostolski vikar, piše z dnem 12. marca 1918 iz Tananarive: »Škof Cazet je dne 6. t. m. mirno zaspal v Gospodu. Nek misijo-

nar, dalje časa njegov spovednik, mi je dejal: Čutim se nagnjenega, ne toliko, da bi zanj molil, ampak se mu priporočal v molitev. — Malgaši so se v ve-

likem številu udeležili njegovega pogreba ter s tem pokazali svojo vdanost do prvega svojega škofa. In sedaj pridno naročujejo sv. maše za njegov dušni mir. — Škof Cazet nam je zapustil krasen zgled čednosti.

Škof Biermans, M. H., apostolski vikar, piše iz Nzambya: »Del denarja, katerega ste mi poslali, se bo porabil za vzgojo katehistov - aspirantov; preostanek se pa obrne v podporo najubožnejšim katehistom v misijonu. Upam, da ste s tem zadovoljni. — Naravnost občudovanja vredno je, kako v sedanjih razmerah spravite skupaj tolike vsote. Pogosto premišlujem o tem ter hvalim božjo previdnost, občudujem pa tudi Vaše neumorno delovanje in blagostnost dobrotnikov. — O misijonih ne morem poročati nič veselega. Imam premalo duhovnikov; nekaj izmed njih je bolehnih in iz Mill-Hilla hipno ne morem pričakovati pomoči. — Razen tega so celo deželo obiskale osepnice, kuža in druge nalezljive bolezni. Pomanjkanje živeža je toliko, da se je bati lakote. Zadnja deževna doba je izostala popolnoma in sedanja je nastopila prepozno. Sicer imamo sedaj precej dežja, toda do žetve je še tri mesece. — Srčno priporočam svoj misijon Vaši molitvi. — Zelo nam primanjkuje raznih cerkvenih posod, oltarnih prtov, alb, mašne obleke, kadilnih plaščev, monštranc, mašnih knjig itd. In za svojo stolnico (!) bi zelo nujno potreboval harmonija.«

Škof Larue, apostolski vikar v Bangveolu, piše z dnem 20. februarja: »Skrajno pomanjkanje apostolskih delavcev je gotovo najžalostnejše dejstvo v našem vikariatu. Čim bolj narasča število kristjanov, tem bolj se krči število misijonarjev. In vendar potrebujejo ti novokršćenci, ki so sredi svoje po-

ganske okolice izpostavljeni tolikim nevarnostim, tako zelo misijonarjeve pomoči. Ker bivajo pogosto daleč od misijonske centrale, moramo iti k njim, da krepimo njih duše s kruhom božje besede in jim delimo sv. zakramente. Toda te obiske nam je v sedanjem času mogoče ponavljati komaj vsake štiri mesece, torej le trikrat na leto. In še takrat se morajo kristjani iz šest do sedem vasi zbrati v eni osrednji vasi. Tako morajo mnogi prehoditi pet do šest ur, da pridejo do misijonarja. A hvala Bogu je njih vera živa dovolj, da se ne ustrašijo tega truda in izgube časa. Nihče ne manjka ob takih prilikah, razen bolnikov in tistih, ki so ob obisku misijonarjevem daleč od doma.«

Sestra Schulz piše z dnem 11. maja 1918 iz Dunbrodyja: »Vaš blagi dar nam je došel kot uslišanje po dolgih, vročih molitvah. Dandanes je vse tako neznansko drago in po večletni suši je lansko leto nastopilo predolgo deževje, ki je uničilo vse žito. Žetev je pokončala rja in tako smo dobili manj kot smo vsejali. In vendar imamo 93 gojencev-domačinov, ki jih moramo kljub suši in povodnji na svoje stroške prerediti in oblačiti.«

O. Biehler, S. J., piše z dnem 17. marca 1918 iz Plumtreeja (Rodezija): »Kako se Vam naj zahvalim za Vašo velikodušnost! Pred vsem tisočeri: »Bog plačaj!« za konja, kateri mi izvrstno služi; a revež ima vsled premnogih slučajev mrzlice, katera vsled neprestanega dežja v zadnjih treh mesecih pogosto nastopa, zelo naporno službo. Povejte blagim našim dobrotnikom, da tudi oni spadajo v vrsto tistih, za katere se, kakor sem obljubil, prav posebno moli pri vsakdanji sveti maši. — Deževna doba mi je

onemogočila, kakor po navadi obiskati razne postaje; večkrat sem se radi deročih valov moral vrniti nazaj. Sicer sem reke večinoma preplaval ali prebredel, toda pesek in blato sta vedno nevarna, zlasti za konja. Radi teh težkoč in ovir sem večji del zadnjih mesecev porabil za razna rokodelstva. Pred vsem je bilo treba popraviti našo staro godbeno orodje, ki je bilo že v zelo slabem stanju, kajti novega nabaviti sedaj pač ni mogoče. Nato sem izgotovil troje duri in osem okenj za nekatere nove stavbe, katere hočem koj po deževni dobi postaviti. Potreboval sem za svoje štiri šole s 500 otroki tudi nove šolske table in stojala ter marsikaj drugega. V vsaki postaji sem zasadil njivo s koruzo, dal izkopati v skalo 84 do 94 čevljev globoke studence itd. Vprašujem se, kaj neki vse mi je ljubi Bog še prihranil za moja stara leta. Zdi se mi, da sem izvrševal že skoro vsako rokodelstvo, — toda vse k časti božji! Molite zame, kajti čutim, da mi pešajo moči.»

O. Porte, iz družbe oblatov Brezmadežnega Spočetja, predstojnik misijona v Taungsu, piše z dnem 11. aprila: »Letos se bosta tukaj žalibog vršila dva poganska praznika, ki se k sreči obhajata le vsakih 25 let. To je za naše mlade ljudi čas hude preizkušnje. Ti poganski obredi,

ki trajajo tri do štiri mesece, naj bi napravili iz mladeničev može, iz deklet popolne žene. Pri tem jih vpeljejo v vse poganske znanosti, v vse skrivnosti njih praznoverja in »neumrljivosti«. Ne morem Vam tega opisati, ker je naravnost grozno in ogabno. Dal sem nekaterim mladim možem denarja, da pobegnejo ter se skrijejo v dijamantnih jamah v Kimberleyu. Toda kaj storiti z dekleti? Poslati jih v mesto, bi pomenilo toliko, kot jih zgubiti. Oh, kako je to žalostno! Molite, gospa grofica, in priporočajte moliti, da oživotvorjenje te poganske šege misijonom ne bo napravilo prevelike škode!«

O. Piotin iz lijonske misijonske družbe piše 20. marca 1918 iz Assabe: »Kljub težkočam in zmanjšanemu številu osebja spreobrnjenja niso ponehala. Imeli smo preteklo leto 322 spreobrnjeni odrasli in 839 krstov otrok v smrtni nevarnosti. Število katehumenov znaša približno 2000 duš. Veliko težavo pri delovanju za zveličanje duš tvori mnogoštevilna narečja v naši prefekturi; za sedaj upamo pri rodovih »Sobo« in »Idjo« na dober uspeh. Po vojski hočemo potem med tem ljudstvom, ki kaže mnogo dobre volje, ustanoviti novo misijonsko postajo.

Popolni odpustek,

ki ga lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja meseca januarja:

Dne 6. januarja, na praznik sv. Treh kraljev.

Pogoji: Vreden prejem zakramentov sv. pokore in presv. Reš. Telesa, obisk cerkve, molitev za razširjanje sv. vere in po namenu sv. očeta.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z nutančnim podatkom virov.

Izdaja Klaverjeva družba v Solnogradu.

Odgovorni urednik: Dr. J. Jerše.
Natisnila Katoliška tiskarna v Ljubljani.

Malosrčnim dušam!

»Pospeševalteljica naj postanem — jaz? Ah, prispevati hočem že še kaj; po to smete priti vsako leto. Toda postati pospeševalka, ne, tega pa ne morem!« Ne samo enkrat, ampak sto in stokrat slišimo ta odgovor ali pa čitamo v pismih: »Nisem se upala prijaviti kot pospeševalteljica, ker sem mislila, da zahteva družba od svojih pospeševalteljev več, kakor bi mogla izpolniti.«

Pogum! Poglejmo, kaj zahteva družba od svojih pospeševalteljev oziroma koga imenuje svojega pospeševaltelja ali pospeševalteljico? Pospeševaltelje imenuje družba vse one, ki z letnim prispevkom 2 kron pospešujejo njene težnje. V resnici odločuje torej le denarnica, ali bolje rečeno dobra volja, ljubemu Bogu odstopiti toliko od svojih letnih dohodkov in si v slučaju potrebe naložiti male žrtve, da si prihrani na leto ti dve kroni. S temi prispevki omogočijo pospeševaltelji družbi ustanavljati potrebna podjetja za vneto propagando in pospešujejo tako velevažno stvar, namreč misijonsko delovanje, ne da bi prav za prav sami prijeli za delo. Ta način pospeševanja zadostuje popolnoma za udeležbo vseh pospeševalteljem naklonjenih zakladov milosti.

Seveda lahko pospeševaltelji store še več, a to je potem njih prosta volja. Da delavni pospeševaltelji, kateri razširjajo družbine časopise, mašno zvezo, otroško zvezo itd., misijonske naprave bolj pospešujejo kot samo plačujoči člani, je umevno; toda prisiljen k temu ni nihče. — Proč torej z malosrčnostjo! Če dovoljujejo sredstva prispevek dveh kron, je zadoščeno dolžnosti in ni nobenega povoda, odtegovati se tej prekoristni napravi ter izgubiti s tem toliko duhovnih koristi. Se pa srce pozneje navduši za osebno delovanje, tedaj je prišel trenutek, naročiti si od Klaverjeve družbe spisov in letakov za propagando ter jih pridno razširjati. In takrat bo vsaka malosrčnost takorekoč izginila kakor megla na solncu in vsak bo čutil sam na sebi, kako osrečujoče je, sodelovati pri najbogoljubnejšem med bogoljubnimi deli.

Nekdo, ki govori iz skušnje.

Izjava za pristop.

Podpisan..... pristopim k Družbi sv. Petra Klaverja kot **pospeševaltelj** — **pospeševalteljica** z letnim prispevkom kron (navadni prispevek 2 kroni, za duhovnike 5 kron, zadnji dobijo brezplačno »Odmev iz Afrike« in »Zamorskega otroka«) ter prosim za dopošiljatev sprejemnice.

Ime:

Natančen naslov:

Datum:

Misijski časopisi,

katere izdaja Družba sv. Petra Klaverja.

1. »ODMEV IZ AFRIKE«. Ilustrovan mesečnik za odrasle, ki prinaša misijonska poročila iz vseh delov Afrike in nudi tako jasen pregled čez vse afrikanske misijone. Cena s poštnino vred 1 krono 50 vinarjev.

2. „Zamorski otrok“. Mesečnik za mladino s podobami iz afrikanskega misijonskega življenja. Prinaša kaj mične članke resne, kakor šaljive in zlasti vzpodbudne vsebine iz življenja krščanskih zamorskih otročičev; zato ga toplo priporočamo staršem in vzgojiteljem. Kajti dobri zgledi malih črnicev bodo gotovo blažilno vplivali na nežni in sprejemljivi značaj naših dragih malčkov. Listič nudi tudi marsikaj zanimivega in poučnega iz afrikanskega živalstva in rastlinstva ter stane letno 1 krono. Dobivajo se tudi posamezni zvezki, in sicer komad za 10 vinarjev.

Z razširjanjem misijonskih časopisov lahko postane vsakdo apostol!

Izjava za naročbo.

Podpisan naročam:

..... izvodov mesečnika **Odmev iz Afrike** (letno K 1'50).

..... izvodov mesečnika **Zamorski otrok** (letno K 1'—).

Ime:

Natančen naslov:

Prosimo, da blagovolite ta list izpolniti, odtrgati in z denarjem vred poslati Družbi sv. Petra Klaverja v Ljubljani, Pred škofijo 8,